

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:838

av Monica Green (S)

Kunskap om FN:s kvinnokonvention

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka alla kvinnors rätt till kunskap om FN:s kvinnokonvention och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka stödet för att öka kunskaperna om FN:s kvinnokonvention och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över huruvida lärare ska ha utbildning och fortbildning vad gäller FN:s kvinnokonvention och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga en upplysningskampanj om FN:s kvinnokonvention och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

FN:s Kvinnokonvention som även kallas Cedaw (Convention on the Elimination of all forms of Discrimination Against Women) har funnits sedan 1979. Enligt Cedaw ska alla stater garantera att kvinnor har samma rättigheter som män, inklusive rätten att inte bli misshandlad, våldtagen eller trakasserad på andra sätt.

Men kvinnokonventionen är fortfarande okänd.

Sverige har förbundit sig vid att kvinnokonventionen ska följas av staten, landstingen, myndigheter, privata och offentliga arbetsgivare och kan användas som ett verktyg för att uppnå jämställdhet.

Sverige har ratificerat FN:s kvinnokonvention och regeringen har därmed förpliktigt sig att garantera att kvinnor har samma rättigheter som män. Kvinnokonventionen lyfter fram kvinnors rätt till utbildning, medborgarskap, sin egen kropp och hälsa.

För att kunna ställa krav och stå upp för sina rättigheter måste kvinnor känna till dem. Alltför många kvinnor och män har aldrig fått utbildning i eller ens information om FN:s kvinnokonvention.

Flera kvinnoorganisationer och frivilligorganisationer, bl.a. UN Women, har tagit fram material för att kunna sprida kunskap om kvinnokonventionen runt omkring i landet.

Ändå sprids inte informationen i tillräcklig utsträckning på mödravårdscentraler, asylmottagningar, skolor, komvux, bibliotek, arbetsplatser och offentliga institutioner.

Detta är en utveckling som måste brytas. Alla kvinnor har rätt till kunskaper om sina rättigheter. En väg är att stärka skrivningarna i skolans styrdokument så att elever under sin skoltid blir utbildade i kvinnokonventionen. Här har lärarna en avgörande roll för att förverkliga innehållet i FN:s konvention om kvinnors rättigheter. Såväl blivande som redan verksamma lärare måste få utbildning och fortbildning i dessa frågor. I svenska för invandrare borde det finnas obligatoriska utbildningstimmar om FN:s kvinnokonvention.

Men det räcker inte med skolan och vuxenutbildningen. Andra institutioner inom kommunen såsom kommunhusen, konsumentrådgivningen, biblioteken, äldreården, fritidsgårdar m.fl. borde också ha upplysning om kvinnokonventionen och en genomtänkt jämställdhets strategi. Dessutom borde föreningslivet, idrottsrörelsen och ideella organisationer få utbildning och insikt, liksom landstingen och myndigheter bör sprida information på samma sätt.

Ett sätt sprida information kunde vara att, som UN Women's nationella kommitté i Sverige gör, utse ambassadörer. Dessa ambassadörer kunde utbildas och få i uppdrag att åka runt med en upplysningskampanj i länen.

Det är grundläggande att varje kvinna känner till sina rättigheter och lär sig mer om dem. Det behövs en kraftsamling för att ge alla kvinnor kunskap om sina rättigheter.

Monica Green (S)